

NORBERT'ERI ZORIONAZ

Zure guraria kezkatuta daukazu: Zure bizitza gozamen argitsua ala gau ikaragarria izatea gura dozu?

Zure gurasoak eta anai-arrebak begiratzen dozuzenean, bear ba'da, olako zerbait esango dozu zeure barruan: Oneik ez dira txiro ta gizajo batzuk baiño, ez dautse bizitzeari gauza aundirik eskatzen; neguan etxea bero euki ezkeru, jateko bear daben beste janari ba'dauke, euren alogora auzokoarena baiño aundixuagoa izan ezkeru eta etxeko oiñetako bero batzuk ba'daukez zoriontsuak dira.

Baiña zuk beste era batera begiratu zeinskie zure etxe-koai; eurentzat erreza izan ez arren era barri ori egokia dala ulertzea. Au, izan be, bizizaren azkenean baiño argitu ezin izango dan gauzea da.

Zure etxeakoak jauntxu-antzekoak izan arren edo "burges" eskuzuri lez zure aurrean agertu arren, emen eta orain bizitzeari zoriontasunik ez dautsoela eskatzen pentsaterik ez daukazu; eroapena, zentzumena eta adorea lortzen dabe eguneroko bizitzarako, bide luze ta autsez betetako baten dabiltzala zuk iste izan arren. Ez dabe eskatzen oraingoz egizkoa ta osoa dan zorionik, ez eta benetako izena daukan bizitza atseginiik, ori etorkizunerako itxaroten dabe. Zorion txiki eta une batekoa ukatzen dakie eta mundu onetan ikusten dabezan uts-egiteak ez dautse kentzen euren arloan jarritzeko gogo. Eurak ez dabe billatzen euren arloan jarritzeko gogo. Eurak ez dabe billa-eta gitxiago zuk oiñarria ipinten dautsozun lekuan sendotzen dan zoriona, geiekeri ta neurribakokerietan oiñarritzen dana.

Nik ba-dakik diñotzudan au burubide utsezko gogoaldi bat lez agertu jatzuna, ba-dakik abadeen berbaldi oiturazko baten antzera zure belarrietara elduko dana. Orretan ziur egon naiteke. Izan be ez dakit zelan atera leikean norbait zurealako egoera batetik. Len, ori Jaungoikoaren graziak egin leikela esaten zan. Eta egia, orrelan da, baiña zuk zeure barruan zeure buruari itaundu zeinskio: Grazi edo goi-eskar ori emon ete jat niri? Edo, beste itaun au: Jaungoiko isillari otoizka ta erreguka ibilteaz lortuko ete da bizitza-aldatze ori ala ez ete da izango urrago dagoan gauza toles-bako ta berezko bat?

Emen eta orain asiko ba'ziña, gaurko eguna bizi barri baten lenengo eguna izan leiteke eta ori zeure barru-barruan asmauko dozun eguneroko egin-bear bat betetearen poza izango da. Zuk kemena ba'zeunko beti bardiña dan eguneroko egin-bear ori betetuaz, astiro-astiro, benetako zoionera elduko ziñake. Zu gauza ba'zintzake oraingo zure bizikerea ez dala bidezkoa, zuzena, konturatzeke, eta ori ikusi gura ez izatea dollorkeririk aundiena dala ikusiko ba'zenduke, zuk oitura onezko bizitza egokia asiko ba'zendu, lurreko zoriontasun onen sentipenak itxaroten egon barik, orduan, bear ba'da asiko litzake, gauza arrigarrikeri egin barik, zeure barruan eta sakon billatzen dozun aldatzea.

Zoriona non dagoan itaunduten daustazu. Nire erantzun zeatza eta arrokeri bakoa, labur-labur, auxe izan daitteke: Ez dakit. Eta gero esango neuskizu: Niretzat Jaungoikoa ulertu-eziña da, berezko eskutuki edo misterio bat eta Jaungoiko ori izan leiteke betiko zoriontasun osoa.

Zelan jakin nei nik zelango ikuspegi zeatza daukan nire zorionak? Ez daukot argitasun aundirik. Nik ori mirari bat lez ikusten dot, gauza zoragarri baten antzera, eta orregaitik ez dot bear bizitzako zorion txikien billa ibiltekeri, emen diran zorion alditxu oneik ez dodaz jainko biur-tuko, jaungoiko-izunkeri orrek len lez itziko leukez zorion-aldi txikiak, gauza ziztriñak, joankorrek eta igarokorrek diran maillan.

Jauntxuak, burgesak jautxukeriz eskatzen dautsen lez eginkizuna bete eta arreta ta ikusmiñez gauza begiratzen dodanean, azkenean, errazoidun dirala ikusiko dot. Ori ez da besterik kemenez jarraitzea baiño, lenengo guzurrezko sasi-zoriontasunak, une baterako diranak, alde batera jaurtita, zorion izena zor jakon Jaungoikoaren bidea jarraiturik.

Biotzez zure lagun.

KARL RHANER
(Letona'k euskeratua)

BETI LARRI

Munduan dagon gogorrena da danentzat dan il-bearra.
Eder zarala edo jakintsu?
Entzun: laster zara lurra.
Neska polita, mutil ederra?
Jabe izangozu arra,
ta aberatsak dirua dabe lurrean itxi bearra.

Abereak be, geienak beintzat, bildur dauz aren aurrean.
Ezagaturik euren azkena,
dar-dar dauz eriotzean.
Orretarako daukie sena eta larri dauz iltean.
Agertzen dabez agin-erpeak, iñork illak, diranean.

Gure biotza illuna dago, misterioz bete.
Gure ta gure lortu eziña;
au bere bizikerea!
Koba illunan, dago, dirudi,
topa eziñik atea.
Etzara zu, ez, lur ontarako.
Bai latza izakerea!

Zorionaren egarria dau eta urik ez lurrean.
Erratu ein dau, galdu bidea;
billa dabil ez dagonan.
Olan mingotza dauka bizitza,
beti, gau eta egunan.
Gozotasunik ezin aurkitu,
bera bai dau erbestean.

Bildur dautsogu, zorrotz begituz, eriotza zitalari.
Baña zergaitik? Ez dakigu zer yatorkon ilten danari.
Biotz garbia daukan kristauak, ez dautso bildur areri.
Onek poz-pozik dituten dautso, lagun da eriotzari.

Olan ez balitz, errukarriok, munduan ezer ez gara.
Obeto jaurti geure burua,
arin-arin, errekarra.
Baña, ez, lagun: geiago gara,
zerura goaz egara.
Gorputz biziuz, arima lagun,
zoriontsu goaz ara.

MATAI ARGINTXONA